

Nº REF.:

AIA.01

Nº FITXA:

60

DENOMINACIÓ:

Jaciment arqueològic de Les Sorres

SITUACIÓ:

DATA CONSTRUCCIÓ:

De 0 a 0

AUTOR:

PROMOTOR:

TIPOLOGIA:

ÀREES D'INTERÈS ARQUEOLÒGIC

Jaciment arqueològic de Les Sorres

CONTEXT:

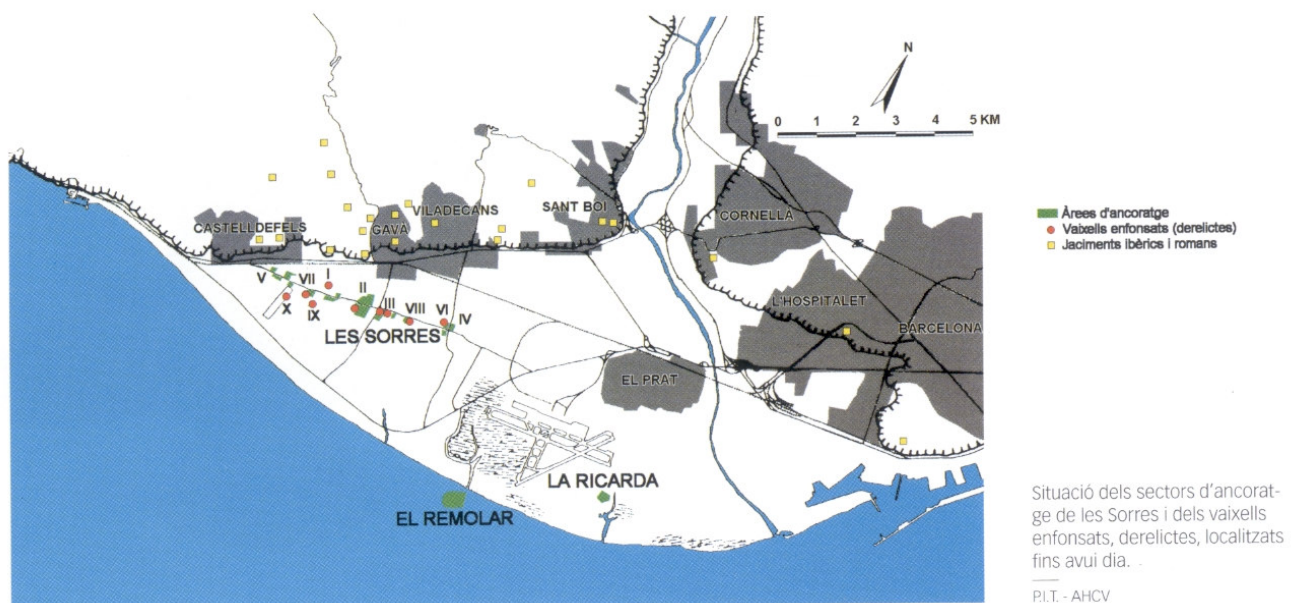
El jaciment s'estén per tota la plana deltaica, entre la carretera comarcal (antiga C-245) i la línia actual de costa.

FOTOGRAFIA ACTUAL

PLÀNOL DE SITUACIÓ

Escala

RÈGIM URBANÍSTIC:**Planejament Vigent:****Classificació:****Qualificació:****RÈGIM JURÍDIC:****Titularitat:****Condicions/servituds:****DESCRIPCIÓ:**

Antic ancoratge de vaixells del que existeixen troballes materials que es daten des d'època ibèrica. Les restes de l'ancoratge han estat detectades des dels anys seixanta, inicialment amb motiu de l'extracció d'àrids, a profunditats variables, de cinc a vint metres sota el nivell actual del sòl. Era una zona portuària ibèrica i romana, utilitzada intensament per les naus mercants entre el segle IV aC i el segle V dC, coberta per capes de sorra, llims i argiles, fins a esdevenir terra ferma. La major part de troballes s'han situat als termes municipals de Viladecans, Gavà i Castelldefels.

ntic ancoratge de vaixells del que existeixen troballes materials que es daten des d'època ibèrica. Les restes de l'ancoratge han estat detectades des dels anys seixanta, inicialment amb motiu de l'extracció d'àrids, a profunditats variables, de cinc a vint metres sota el nivell actual del sòl. Era una zona portuària ibèrica i romana, utilitzada intensament per les naus mercants entre el segle IV aC i el segle V dC, coberta per capes de sorra, llims i argiles, fins a esdevenir terra ferma. La major part de troballes s'han situat als termes municipals de Viladecans, Gavà i Castelldefels.

EVOLUCIÓ D'USOS:**Original:** Portuari, i històricament pastures i camps.**Actual:** Urbà, industrial, agrícola, serveis.**ESTAT CONSERVACIÓ:**

El jaciment ha estat destruït, en part, en una franja de sis quilòmetres de llarg per 600 metres d'amplada al voltant del camí ral de València, als termes de Gavà, Viladecans i Castelldefels, així com en una petita àrea del Prat, prop del cementiri, afectat per extraccions d'àrids profundes. La resta del jaciment està intacta. Els canvis en el sistema freàtic del Delta i la seva contaminació industrial, urbana i agrícola, poden malmetre greument les restes soterrades, encara desconegudes.

DADES HISTÒRIQUES:

L'ancoratge és un tipus de port natural consistent en una àrea relativament arrecerada dels vents i dels corrents, on els vaixells grans es mantenen ancorats mentre són carregats i descarregats amb barques petites. Els bancs de sorra de riu remodelats pel mar eren idonis per enganxar les àncores i assegurar els vaixells mentre estaven fondejats. L'ancoratge es va començar a utilitzar cap el segle IV i a partir de la conquesta romana, va anar adquirint més importància. La seva època

de màxima utilització va des de finals del segle II aC fins al segle II dC, quan esdevingué un dels principals centres d'expedició de vi de tot l'imperi. Amb la caiguda de les exportacions de vi català, deguda segurament a una crisi de sobreproducció, l'ancoratge entrà en decadència i es dedicà, exclusivament, als intercanvis comercials locals, mentre Barcelona passava a ser el principal port de la Catalunya central.

Les restes de l'activitat portuària es poden trobar aïllades, disperses o concentrades. Aquestes concentracions poden correspondre a punts fixos d'ancoratge o a derelictes (vaixells enfonsats). En tots els casos, les condicions de conservació en sorra fina i absència de llim i d'oxigen, fan que es conservin perfectament objectes de fusta, metall, teixits, etc., que altrament desaparegut. Tot plegat, fa que sigui un jaciment únic a Catalunya on s'han trobat peces singulars com els cascos etruscos actualment dipositats al Museu de Gavà i a la Leon Levy Collecció de Nova York.

Les troballes conegudes al terme municipal del Prat procedeixen d'una antiga extracció d'àrids que es van fer al sud del cementiri del sud i d'algun pou indeterminat, però poden aparèixer en qualsevol punt, ja que es desconeix la configuració exacta de la costa i del fons marí en època romana. També es coneixen restes davant l'estany del L'ancoratge és un tipus de port natural consistent en una àrea relativament arrecerada dels vents i dels corrents, on els vaixells grans es mantenen ancorats mentre són carregats i descarregats amb barques petites. Els bancs de sorra de riu remodelats pel mar eren idonis per enganxar les àncores i assegurar els vaixells mentre estaven fondejats. L'ancoratge es va començar a utilitzar cap el segle IV i a partir de la conquesta romana, va anar adquirint més importància. La seva època de màxima utilització va des de finals del segle II aC fins al segle II dC, quan esdevingué un dels principals centres d'expedició de vi de tot l'imperi. Amb la caiguda de les exportacions de vi català, deguda segurament a una crisi de sobreproducció, l'ancoratge entrà en decadència i es dedicà, exclusivament, als intercanvis comercials locals, mentre Barcelona passava a ser el principal port de la Catalunya central.

Les restes de l'activitat portuària es poden trobar aïllades, disperses o concentrades. Aquestes concentracions poden correspondre a punts fixos d'ancoratge o a derelictes (vaixells enfonsats). En tots els casos, les condicions de conservació en sorra fina i absència de llim i d'oxigen, fan que es conservin perfectament objectes de fusta, metall, teixits, etc., que altrament desaparegut. Tot plegat, fa que sigui un jaciment únic a Catalunya on s'han trobat peces singulars com els cascos etruscos actualment dipositats al Museu de Gavà i a la Leon Levy Collecció de Nova York.

Les troballes conegudes al terme municipal del Prat procedeixen d'una antiga extracció d'àrids que es van fer al sud del cementiri del sud i d'algun pou indeterminat, però poden aparèixer en qualsevol punt, ja que es desconeix la configuració exacta de la costa i del fons marí en època romana. També es coneixen restes davant l'estany del Remolar.

BIBLIOGRAFIA:

Izquierdo, Pere. “Notes sobre l’ancoratge de les Sorres” a I Jornades d’arqueologia del Baix Llobregat, Vol. I (Pre-actes), Castelldefels 1989.

Izquierdo, Pere. “Presència humana i formació del delta del Llobregat: un enfocament arqueològic” a El Prat de Llobregat: des de la formació del Delta fins al segle XX. Actes del I Curs d’Història del Prat. El Prat de Llobregat, Amics del Prat, 1997.

Izquierdo, Pere. “L’ancoratge antic de les Sorres: aportacions a la història econòmica del Baix Llobregat”. Fonaments. Prehistòria i Món Antic al Paísos Catalans, núm. 8. Barcelona, Universitat de Barcelona, 1992.

Izquierdo; Menéndez; Solías. Historia de Viladecans I. Els antecedents ibèrics i romans. Viladecans, Ajuntament de Viladecans, 1998.

Roma a Gavà. Gavà, Associació d'Amics del Museu de Gavà, 2001.

FONTS DOCUMENTALS:

ÀMBIT PROTECCIÓ: Tot el terme municipal per sota dels 5 metres de fondària respecte el nivell actual del sòl.

EXTERIOR:

INTERIOR:

INTERVENCIIONS**URGENTS:****PROPOSTES
D'ACTUACIÓ:**

En les llicències d'obres o d'altres actuacions que puguin afectar el jaciment arqueològic, hauran de presentar un estudi de la incidència que aquestes obres podrien tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria, i es seguirà el procés administratiu descrit en l'article 16 de la normativa.

La datació de restes es pot fer per mitjans mecànics sota direcció arqueològica o per mitjans geofísics sense moure sediments –mesures del camp magnètic o geo-ràdar, preferentment.

**ENTORN/
NORMATIVA:****CONSIDERACIONS
SOBRE L'ÚS:****OBSERVACIONS:**

Escala:

 Protegit. Per a enderrocar. Substituïble. Entorn protegit.